

wa wee sissen. Esiäärallikkult peawa ne sedda kaema ke ei olle weel harrinu kúlma wee sissen olla. Kui sinna wee sissest wálja tulset sis panne henda õige ussinaste jälle reiwí. Kui sa liggeda kehaga tule káen saísat sis woit sa pea henda wáega árrajahutada nink többitses jáda. Seperrast om há et sa, per-ran zuklemist, ni kawwa umbrekáut, kui keh-ho, esiaäärallikkult jalla láxmes omma sanu. Wimate mannisetas weel, et ennege sáratse innimesse woíwa zukleda ke õige terwe omma; ent ne ke werd wáljakehhiwa, kel tífikus om, ke sissest wallele omma, ehk kel úts neist háddist saggedaste pále tullep, ei ka sáratse innimesse kummist pelgada om et nemma ák-kitselt koolwa, ei pea kunnage zuktema.

Leibapu.

Lodasju sean om paljo mes ni immelik nink innimistille ni tullulik om et meie armolikko Jummalá hoold, mes temma egga

ilma jao sissen esiaäärallikkult om kandnu, temma tarkust nink wáge ei woi nida immetelleda nink fitta kui waja om. Meie omman kottusfen omma kúl esí immelikko asja nink kík om immelik mes Jummal om lonu. Ent sest et meele neid egga páíwa ndeme nink latsest sani olleme nánnu sis meie ei pea sest luggu. Sest ennege, mes wóral maal om nink kawwest meile tullep, petas luggu. Ent Jummal om omma háád nida jagganu et eggáitten ilmajauh esisuggutse ande omma, mes neil innimestil mes saál elláwa tullus tullewa. Úts neist om se leibapu. Se pu om úts wáega armolik ande mes Jummal sáratfen kottusfen om lonu kun meie wilja suggu ni háste eddest ei lá, sest et saál wáega lammi om. Sesamma leiba om hommungutse Indiamaal ent eunnám-baste neide soride páal mes karsutas lounamerre sare. Se pu kaswaw ni sures kui kesk-menne tom, temma lehhe omma pooltoist jalga pik ja neide sissen om úts leem nida kui piim. Temma suggu om piklik jórík nida kui kúrbes eýt melon. Úteldas et ne, kel